

РЕШЕНИЕ

№ 11524

гр. София, 10.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5019** по описа за **2024** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба на „А1 България“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [улица], чрез юриск. Х. срещу решение № 1370/19.03.2024 г. по анд. № 5968/2023 на Софийски районен съд, НО, 18-ти с-в, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 001560/30.01.2023 г., издадено от и. д. директор на Регионална дирекция за областите София, Софийска, Кюстендил, Перник и Благоевград към главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите (КЗП), с което на „А1 България“ ЕАД на основание чл. 210в от ЗЗП във вр. със Заповед № 528/01.12.2020 г. на председателя на КЗП е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лв.

В касационната жалба са изложени доводи, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно поради нарушение на материалния и процесуалния закон, както и че е налице явна несправедливост на наложеното наказание. Счита, че същото е необосновано, тъй като събраните по делото доказателствени материали не съответстват на приетите от съда фактически изводи. Моли съда да отмени съдебния акт, алтернативно прави искане за връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Касаторът, в съдебно заседание, представлява се от юриск. Х., който поддържа касационната жалба. Твърди, че неправилно санкцията е определена над минималния

предвиден в закона размер.

Ответникът- и. д. директор на Регионална дирекция за областите София, Софийска, Кюстендил, Перник и Благоевград към главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите, редовно призван, не изпраща представител. Представя писмени бележки, с които оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Представителят на СГП дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 211 от АПК от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя и към които препраща на основание чл. 221, ал. 2, изр. 2 от АПК.

За да потвърди НП, съдът е възприел описаната от АНО фактическа обстановка, като е счел, че извършеното нарушение е безспорно доказано от събраните доказателства.

Съдът споделя изложеното в решението на СРС. Установената безпротиворечива фактическа обстановка е възпроизведена в съответствие с нормите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като административнонаказаното лице не е възпрепятствано да разбере за кое свое деяние /действие или бездействие/ му е наложено и конкретното административно наказание. АУАН и процесното НП съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание- чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, установен е нарушителят, по съответния за това ред, посочен е издателят на акта, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, така че да може жалбоподателят да разбере в какво се състои противоправното му поведение и какво нарушение е осъществил.

При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният

съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Не е спорно по делото, че спрямо дружеството- касатор е издадена Заповед № 528 от 01.12.2020 г. на председателя на КЗП, влязла в законна сила от 21.01.2022 г. (потвърдена с Решение № 530/21.01.2022 г. на ВАС по адм. Д. № 7079/2021 г.) с която на „А1 България“ ЕАД е забранено да прилага агресивна търговска практика по смисъла на чл. 63, пр. 4 (злоупотреба с влияние) във вр. с чл. 68и, т. 4 от ЗЗП, а именно: чрез злоупотреба с влияние, като се е възползвал от качеството на по- силна страна в договорното правоотношение с потребителя дружество, без наличие на правно основание да начислява и да изисква от потребителя да заплати недължима неустойка за невърнато оборудване, както и да предплати недължима неустойка за предсрочно прекратяване на договор, като по този начин дружеството създава прекомерни и несъответстващи на целта извъндоговорни пречки, когато потребителя желае да прекрати договора си и да избере друга стока или услуга.

Оспореното НП е издадено за нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68 г., ал. 1 във вр. с чл. 68в, във вр. с чл. 68л, ал. 1, във вр. с чл. 68з, предл. 4 във вр. с чл. 68и от ЗЗП.

Фактическият състав на общата забрана за нелоялна търговска практика - чл. 68 г., ал. 1 от ЗЗП изисква да е налице предлагане, то да противоречи на изискванията за добросъвестност и професионална компетентност и да променя или да е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когото засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители.

Според легалната дефиниция на понятието "добросъвестност и професионална компетентност" по § 13, т. 28 от ДР на ЗЗП, това е степента на специални познания, умения и грижи, които може да се очаква да бъдат притежавани и проявени от търговеца спрямо потребителя съгласно почтените пазарни практики и/или принципа за добросъвестност в сферата на дейност, упражнявана от търговеца. Безспорно, в случая действията на търговеца не са добросъвестни и показващи необходимото ниво на професионална компетентност, поради което и със Заповед № 528 от 01.12.2020 г. на председателя на КЗП са обявени за нелоялна търговска практика, която е забранена. В този смисъл, налице са материалните предпоставки за ангажиране на административнонаказателната отговорност на дружеството-жалбоподател. Поради това, обжалваното въззивно решение е постановено при правилно приложение на материалния закон. Не са допуснати и нарушения на процесуалните правила, довели до нарушаване на правото на защита.

Следва да се отбележи, че наложеното наказание е определено малко над минимума и много под максималния размер на предвиденото за това нарушение в чл. 210в от ЗЗП (от 3 000 до 70 000 лв.), а именно имуществена санкция в размер на 10 000 лева, като

обществената опасност на деянието е съобразена с оглед обема на дейността и имущественото състояние на дружеството - касатор, както и с това, че установено нарушението е свързано с нелоялна търговска практика по отношение на чувствителна група от потребителите. Освен това, съдът съобрази, че при определяне размера на наложената имуществената санкция, не е от значение този на сумата, от която е бил лишен временно потребителя, тъй като в случая по сметката е имало налични само 200 лв., тоест обективно е било невъзможно от страна на дружеството- касатор да бъде блокирана по- голяма сума. Определеният размер на наказанието ще способства за осъществяване целите на наказанието съгласно чл. 12 от ЗАНН, като мотивира дружеството занапред да спазва установения правен ред, както и за осъществяване на генералната превенция спрямо останалите търговски субекти.

В заключение, съдът намира, че при условията на чл. 210в от ЗЗП, правилно е наложена имуществена санкция на виновното юридическо лице, извършило нарушение по смисъла на чл. 68л, ал. 1 на ЗЗП. Извършвайки цялостен съдебен контрол в т. ч. и за законосъобразността на преценката за маловажност на случая, настоящият съд установява, че административно-наказващия орган правилно не е приложил чл. 28 от ЗАНН, имайки предвид тежестта на нарушението и значимостта му - защитата на правата на потребителите е основна функция на европейското законодателство, създавайки редица механизми за действително упражняване правата на потребителите, като нарушението по чл. 68л, ал. 1 на ЗЗП, по разбиране на съда, е със значима тежест. Ето защо, не се споделят доводите на жалбоподателя за приложение на чл. 28 от ЗАНН, поради значимостта на защитените обществени отношения, които в условията на непрекъсната нарастваща инфлация и поскъпване на най-необходимите храни, отразяващи се изключително неблагоприятно за обикновените потребители, които са масовия тип потребители, изключват приложението на чл. 28 от ЗАНН относно констатирано нарушение по чл. 68л, ал. 1 ЗЗП. Не са налице основания случаят да бъде счетен за маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, тъй като същият не се отличава с по-малка тежест от обичайните нарушения от този вид. Не се установява и наличието на някакви особени извинителни обстоятелства около извършването на деянието, във връзка с които тежестта на нарушението да бъде оценена като по-малка от типичната. Поради това приложението на цитираната разпоредба правилно е отказано.

По изложените съображения, съдът намира, че районният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция, което е своевременно претендирано, а именно юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XVI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1370/19.03.2024 г. по анд. № 5968/2023 на Софийски районен съд, НО, 18- ти с-в.

ОСЪЖДА "А1 България" ЕАД [населено място], ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисия за защита на потребителите разноси по съдебното производство в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.